

3. V praxi by mohla kooperace spočívat ve vzájemné výhodné spolupráci na konkrétních problémech. Není nezbytné, aby se jednotlivé národní společnosti připojovaly ke všem mezinárodním projektům, ale měla by se dodržet zásada, že na jednom projektu budou spolupracovat nejméně tři národní společnosti, přičemž jedna z nich by byla pověřena úlohou koordinátora. Každá z členských společností je oprávněna předkládat návrhy na věcnou náplň projektů.

4. Jedna z národních společností bude pověřena funkcí koordinátora asociace a obdrží roční příspěvek od ostatních participujících společností (členů asociace) na nezbytné náklady, spojené s touto koordinační činností.

5. Mezinárodní asociace nebude zasahovat do činnosti jednotlivých národních společností.

6. Asociace se bude řídit souborem pravidel (organizačním řádem). Výchozí pravidla přijmou zakládající národní společnosti, které podepíší dohodu na dobu nejméně tří let s roční výpovědní lhůtou.

7. Ostatní společnosti, které se nezúčastnily setkání v Amsterdamu, budou vyzvány, aby se připojily k asociaci.

Výkonný výbor ČBS ČSSI na svém jednání dne 19. 10. 1994 doporučil rozšířenému výboru ČBS ČSSI přijetí uvedených tezí a zastoupení ČBS ČSSI v připravované asociaci. Rozšířený výbor ČBS ČSSI dne 30. 11. 1994 se seznámil s tezemi a vyslovil s nimi zásadní souhlas s tím, že dosud není zajištěn členský příspěvek, který by podle prvních návrhů z Amsterdamu neměl překročit částku asi 30 000 Kč ročně. Vše záleží na výsledku současně vedených jednání, týkajících se členství právnických osob v ČBS ČSSI, jejichž zájem na výsledcích činnosti ČBS ČSSI by měl být přiměřeným způsobem vyjádřen i ve výši členských příspěvků. Za současného stavu tedy půjde do Holandska zásadní souhlas ČBS ČSSI se založením evropské asociace a současně se žádostí o naše členství v této organizaci. Náměty na mezinárodní projekty lze zasílat na adresu pardubického sekretariátu ČBS nejpozději do konce března 1995.

Prof. Ing. Jiří Bradáč, CSc., Ústav betonových a zděných konstrukcí, Fakulta stavební VUT v Brně, Údolní 53, 662 42 Brno

Prof. Ing. Jaroslav Procházka, CSc., Fakulta stavební ČVUT v Praze, Tháškova 7, 160 29 Praha 6

Ladislav Nováček

1910 - 1994

Dne 7. října 1994 náhle zemřel pan Doc. Ing. Dr. Ladislav Nováček, CSc. V jeho osobě ztrácí inženýrská veřejnost i akademická obec Stavební fakulty ČVUT v Praze vzácného, zásadového a čestného člověka, dlouholetého vynikajícího pedagoga a předního odborníka v betonovém stavitelství.

Na počátku své odborné kariéry byl pan docent Nováček zaměstnán u různých stavebních podniků, kde vypracoval řadu vynikajících projektů mimořádných konstrukcí, např. budovy lanové dráhy na Lomnický štít, budovy zbrojovky v Jugoslávii a řady dalších průmyslových staveb. V roce 1946 byl přijat do ústavu betonových konstrukcí Vysoké školy inženýrského stavitelství Českého vysokého učení technického, který vedl profesor Bedřich Hacar. V roce 1947 dosáhl doktorátu technických věd. Na vysoké škole působil přes třicet let a za tu dobu vychoval v oboru betonových konstrukcí mnoho stavebních inženýrů vodohospodářského i konstruktivně dopravního oboru. Patřil k nejkvalitnějšímu pedagogům Stavební fakulty a jeho lidský přístup, odborné znalosti a pedagogické schopnosti byly studenty velmi ceněny. Jeho vztah ke studentům i spolupracovníkům byl vždy vstřícný a současně náročný na úroveň vykonané práce. Byl vynikajícím odborníkem nejen v oboru betonových konstrukcí, ale zabýval se velmi úspěšně i problémy zakládání staveb, poruchami konstrukcí a jejich opravou, problémy dřevěných konstrukcí a konstrukcí z plastických hmot. Věnoval se řešení aktuálních problémů v celé jejich šíři, od teoretické analýzy až k praktické realizaci. Každá práce pana docenta Nováčka byla charakteristická bohatstvím nápadů a exaktním přístupem k řešení úlohy, přinášel nové myšlenky, které dováděl až k jejich ztvárnění. K dosaženým úspěchům pana docenta Nováčka přispívala kromě jeho talentu i neobyčejná píle, houževnatost a přesnost. Z nejvýznamnějších realizací během působení Doc. Nováčka na vysoké škole lze uvést pozoruhodnou konstrukci nádražní haly v Sarajevu, skořepinové konstrukce z hyperbolických paraboloidů v Šumperku, prostorovou střešní konstrukci budovy hydrocentrály v Pastvinách, výpočet optimálního tvaru profilu gravitační hráze Orlický, rekonstrukci Míčovny na Pražském hradě (s válcovou klenbou s lunetami), rekonstrukci letohrádku v Královské zahradě na Pražském hradě, řešení napjatosti zhlaví navrhované klenbové hráze v Římově, nový plášť z plastické hmoty pro televizní vysílač Ještěd a také velký podíl na projektech budov Českého vysokého učení technického v Dejvicích.

Od počátku svého působení na vysoké škole spolupracoval pan docent Nováček těsně s Kloknerovým ústavem, kde ověřoval mnohé nové, jím navržené konstrukce a detaily. Je též třeba připomenout jeho dlouhodobou soudně-znaleckou činnost.

Své bohaté zkušenosti a originální poznatky publikoval v řadě článků, odborných pojednání a v přednáškách na odborných konferencích.

Až do poslední doby se pan docent Nováček zabýval mnohými statickými problémy, zejména z oblasti rekonstrukcí jak historických, tak i havarovaných objektů, posuzoval nové konstrukce a pomáhal při jejich rozvoji.

Všichni budeme na pana docenta Nováčka s úctou vzpomínat jako na mimořádnou osobnost.

Prof. Ing. Vladimír Křístek, DrSc., Prof. Ing. Jaroslav Procházka, CSc.